

J

HEBRAICÆ
GRAMMATICES
RUDIMENTA.

In Usū SCHOLÆ
WESTMONASTERIENSIS.

LONDINI:

Typis J. BETTENHAM; Sumptibus B. BARKER
ad Insignia Collegii Westmonasteriensis.
M DCC. XXXII.

Opp. ad 4: / 485 a

RECEIVED

DECEMBER 1891

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

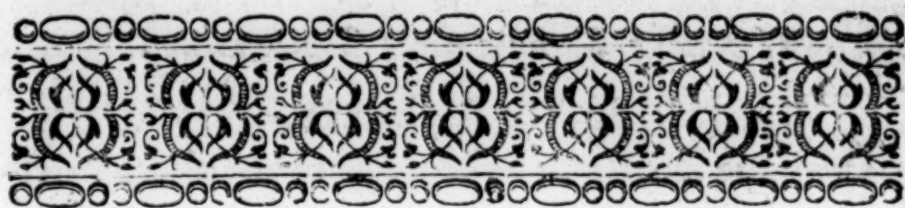
CHICAGO, ILL.

1891

NOV 18 1891

RECEIVED

DECEMBER 1891

HEBRAICÆ GRAMMATICES COMPENDIUM.

Ebræi cum plerisque Orientalibus à dextrâ legere incipiunt.

L I T E R Æ.

Consonantes sunt viginti duæ ; quarum Figuram, Nomen, & Potestatem sequens exhibet Alphabetum.

Figura.	Nomen.	Potestas.	Figura.	Nomen.	Potestas.
א	Aleph	[']	ל	Lamed	l
ב	Beth	b, bh	מ	Mem	m
ג	Gimel	g, gh	נ	Nun	n
ד	Daleth	d, dh	ס	Samech	s
ה	He	h	ע	Gnain	gn
ו	Vau	v	פ	Pe	p, ph
ז	Zain	z	צ	Tfadi	ts
ח	Cheth	ch	ק	Koph	k
ט	Teth	t	ר	Resh	r
י	Iod	i	ש	Shin	sh
כ	Caph	c, ch	ת	Tau	t, th.
			א2		ln

4 *Hebraicæ Grammatices Compendium.*

In hōc Alphabeto,

Quinque duplicem habent figuram, alteram scilicet fini dictionis propriam: Sex duplicem potestatem, tenuem & asperam.

Penultima, cum sinistro puncto *ו*, aliud nomen habet, Sin; aliamque potestatem, s.

Prima, cum tantum lenis sit spiritus, dicitur tamen improprie Consona, quia vocali alia consona destitutæ locum facit.

Vocales sunt Quindecim,

Quinque longæ.		Quinque breves,	
⌘ Kamets	a	⌘ Patha	a
⌘ Tseri	e	⌘ Segol	e
⌘ Hirik magnum	i	⌘ Hirik parvum	i
1 Holem	o	⌘ Kamets catuph	o
1 Shurek	u	⌘ Kibbuts	u

Quinque sunt brevissimæ,

Quarum duæ sunt Simples, [:] Sheva e; & ejus vicaria [-] Patha Genubha a.

Tres sunt Compositæ five Hatephatæ, [-·] Hatephpatha a; [··] Hatephsegol e; [··] Hatephkamets o.

Unica vocalis Sheva aliquando non pronunciatur, tum vocatur Sheva mutum five quiescens; alibi mobile.

Sheva quiescit post brevem, supernâ consonâ mediano puncto non notatâ; post longam accentu notatam, ante sociam & in fine.

S Y L.

S Y L L A B Æ.

Consona inchoat, & cum vocali constituit syllabam; nuda verò, vel Sheva muto notata, adhæret præcedenti.

Patha genubha legitur ante finales ע ה, præeuntibus longis; exceptâ kamets: ut יוֹדַעֲרוּהָ אֱלֹהֵי.

Holem sæpe sine sustentaculo est; ut כָּל: & à contiguo puncto ש absorbetur; ut שִׁטְן־מֶשֶׁה.

Consonæ dividuntur,

1°. Ratione Organi,

In Gutturales אֶחָד, Labiales בּוֹמֶף, Palatinas גִּיכָּק, Linguales דְּטִלָּנָה, Dentales וּסְצָרֶשׁ. Hæ postremæ, exceptâ ר, Sibilantes vocantur.

2°. Ratione Motûs.

Quatuor sunt quiescentes יְהוָה, Reliquæ mobiles: א ubique quiescit, ה in fine, י nuda, ו cum holem aut shurek; sed ו inter duas sita vocales movetur, & vocari potest wau, w.

3°. Ratione Originis.

Undecim sunt Serviles, א ב ה ו י כ ל מ נ ש ת

Undecim sunt Radicales, ג ד ז ח ט ס ע פ צ ק ר

Hæ semper sunt Radicales, illæ non semper serviunt.

4°. Ratione Computi.

Consonæ exprimunt Numeros: Decem priores unitate, novem sequentes denario, tres postremæ cum quinque finalibus centenario crescunt.

Loco

Loco finalium sæpe adhibentur literæ centena-
riæ; קת vel 7500. תת vel 7800.

Porro consonæ punctis aut lineolis notatæ millena-
rios significant; ut א vel א" 1000, ב vel ב" 2000, &c.

Minores numeri postponuntur majoribus; ut
יא 11, כב 22; sed טו non יה 15, ne violetur No-
men Dei.

Vocales.

Analogæ sunt, kamets & patha; tseri & hirik
parvum vel segol; holem & kibbutz, vel kamets
chatuph.

Shurek quandoque in kibbutz, & holem in shu-
rek propter Euphoniā migrant.

Ante medias & finales ח ע, segol in patha vica-
riam transiit; ut נַעַר pro נָעָר.

Omnes vocales, præter shurek & kibbutz mu-
tari possunt in sheva.

Sheva mobile sub gutturali adsciscit sibi brevem,
maximè patha; sub א potius segol.

Sheva ante hatephatam vocalem in similem me-
diocrem convertitur.

Hatephata vocalis ante sheva privatur punctis,
& fit brevis; ut עֵנִי עֵנִי.

N. B. Sheva intelligitur sub mediano puncto, &
ante lineam unionis; ut כָּל-הָאָדָם חָנִי.

Patha genubha in omni incremento evanescit;
ut רוּחִי רוּחִי.

Differt composita hateph-kamets à kamets-cha-
tuph; hæc punctis destituitur, illa vix unquam.

Diphthongus propria in linguis Orientalibus
nulla

nulla est, videntur autem consonæ ו & י cum vocali diphthongescere; ut נָשׂוּי גוּי אֲדֹנָי שָׁלוֹ עָנוּ.

Profodia.

Literis adduntur notæ Pronunciationis & Distinctionis.

Notæ Pronunciationis sunt duæ, Punctum & Linea.

Punctum est duplex, Dagesh & Mappik.

Dagesh duplicat omnes literas, exceptis gutturalibus & ר; sed in initio vocis & post consonam mobilem, & in medio post sheva mutum, literas נִתְּנָה, כִּרְתָּה pro נִתְּנָה, כִּרְתָּה tantum indurat, id est, aspirationem tollit: hoc vocatur Dagesh lene, illud forte.

Duarum similibus, interdum dissimilibus, in mediâ voce concurrentium altera occultatur per Dagesh; ut נִתְּנָה, כִּרְתָּה pro נִתְּנָה, כִּרְתָּה.

Aliquando נ, rarius י, loco Dagesh injicitur, ut אֶתְּמָה pro אֶתְּמָה, תִּתְּמָה pro תִּתְּמָה.

Exclusum Dagesh producit vocalem antecedentem, impressum corripit: non rarò autem negligitur compensatio exclusi Dagesh.

Mappik movet ה in fine; ut נִבְּהָ, & י inter duas sitam vocales, five facit iod, jod; ut הַיּוֹם.

Linea itidem est duplex, interjacens Makkaph, & subscripta Metheg.

Makkaph voculas unit, & vocales corripit; ut בֶּן-אָדָם.

Metheg priorem syllabam retardat; ut רִנְּשִׁי.

Notæ distinctionis sunt quatuor: א Silluk Periodus, א Athnach Colon, א Rebhia Semicolon, א Zakephkaton Comma.

Silluk

8 *Hebraicæ Grammatices Compendium.*

Silluk & Athnack infrà, Rebhia & Zakephkaton suprà, in sedibus Tonorum collocantur.

Tonus plerumque est in ultimâ, tum vox dicitur Milra, oxytona; Milhel verò penacuta definit 1°. in patha iod hirik, ut מִי; aliquando iod o-mittitur, ut יְרוּשָׁלַם. 2°. in segol, ut נָעַר יִמְלֵךְ, ubi patha pro segol vicaria est; 3°. in servilia יְהוֹיָדָה. Paragogicum. At segol ante הֶסֶן id est ה radicalē, & ס, ך servilia, est milra. Sheva toni incapax est.

Soph pasuk [:] claudit omnes Versiculos.

Circellus [°] est signum vocis, quæ aliter legitur ac scribitur: Ea vox legitur cum vocalibus in contextu, & consonis in margine; & vocatur Keri kethibh.

D I C T I O N E S.

Dictiones & earum affectiones, non multum ab aliis linguis diversæ sunt.

Figura Vorum ut plurimum, simplex est. Nomina autem Propria pleraque sunt Composita.

Articulus.

Est vel Vox integra, ut Demonstrativus הָאֵלֶּה; Relativus אֲשֶׁר; vel una utriusque Litera, vocibus aliis Præfixa, cum sequente Dagesh.

ה per patha, ה, ה, ה, ut הַנָּבִיר; excluso Dagesh per Kamets, ut הָאִישׁ; sed ante ה ה kametsatas per segol, ut הַהָרִים.

ש ubique per segol, ut שְׁהָיָה שְׂמֵיָהוּ.

Emphasis nonnunquam præfigit ה Demonstrativo suo, ut הָהֵוא הָאֵלֶּה.

Nomen

Nomen.

Primitivum rarum est; Nomina enim pleraque derivantur à Verbis, quæ ideo radices appellantur.

Radix plerumque est trilatera, ut פֶּעַל antiquum Verbi Paradigma; unde Consona cujuslibet Radicis prima vocatur Pe, media Gnain, ultima Lamed.

Fiunt Nomina à Radicibus.

1°. Mutatione vocalium, ut דָּרַךְ à דָּרַךְ.

2°. Abjectione radicalium, ut לֵץ חָן רַע ab יָדַע לֵץ חָן רַע, ubi amissam radicalem longa vocalis compensat.

3°. Additione servilium הָאֲמֵנָתִי, quibus addi potest שׁ aliquando, & ל Prostheticum, ut שְׁלֵהֲבַת, לֵא.

מ in initio; ה saepe, י aut ן interdum in fine; ת utrobique additur.

Aliquando duplicatur ה, priore in ת conversâ; ut יְשׁוּעָה.

Quæ nomen à Pe iod oriundum inchoant, vertunt י in ו, ut יָרָה. תּוֹרָה. מוֹשֶׁב, ab יָשַׁב יָרָה.

ה in fine saepius ante se postulat kamets; ת verò segol, hirik magnum, aut shurek; ut מְלַחֲמָה, מְלַחֲמָה. שְׂאֵרִית. תּוֹחֵלֶת. אֲחוּת, raro holem ut אֲחוּת.

Lamed ה saepe migrat in י, ut פָּרִי; clausum semper, ut רִמְיוֹן.

N. B. Nomen sacrosanctum ab הָיָה derivatum. Judæis erat ἀρχιερέωντος, à solo Sacerdote, semel in anno, ingrediente τὸ ἀρχὸν ἀγίων, enunciabile; cujus prima syllaba ἰ signum est futuri temporis, secunda הו presentis, ultima ה, præteriti; & significat ὁ θεὸς ὁ ἰσχυρὸς, ὁ ἐξομνενος.

Scriptum in contextu, per sheva, holem, & kamets, legitur אֶרְנִי; sed cum hatephsegol, holem, & hirik, legi solet אֶלֶה־י, ut Psal. lxi. 7.

Nominum casus est tantum unus: Genera tria, Masculinum, Fœmininum & Commune; Neutrius locum supplet Fœmininum. Numeri sunt tres, Singularis, Dualis, & Pluralis.

Sexus in hac pariter lingua discriminat genus.

Terminata in ה vel ת servilia sunt Fœminina; quibus adde nomen rem naturâ duplicatam significans, ut יָד manus.

Reliqua omnia, nempe finita in literam radicalem דָּמִיוֹן עָנִי קִי sunt ferè Masculina, ut דָּמִיוֹן עָנִי קִי.

Nonnulla sunt Communis generis.

Numerus Pluralis fit à Singulari, Masculino addendo ים, ut שִׁירִים שִׁיר; sublato ה cum præeunte segol, ut מְקַנִּים מְקַנָּה: Fœminino, mutando ה cum præeunte kamets, vel ת cum præeunte segol in ות, sed ית in יות ut עֲטֹרֹת שִׁירֹת שִׁירָה, (prioris segol in kamets mutato) שְׁאֵרִית עֲטֹרוֹת מְלָכִיּוֹת, מְלָכוֹת, שְׁאֵרִיּוֹת.

Masculina quædam more fœmininorum, & fœminina quædam more masculinorum formant pluralem, ut מְלִים מְלָה, אֲבוֹת אָב.

Numerus dualis, duplicatis proprius, assumit ים cum præeunte patha, ut יָרִים יָר; aliàs rarò invenitur, ut יָמִים יָם; vertitur autem ה in ת, ut שְׁנֵתִים שְׁנָה.

Forma nominum est duplex, Absoluta & Constructa.

Absoluta est Vox extra regimen; Constructa est Nomen Substantivum in regimine positum; quò spectat Adjectivum, & Participium nominascens.

Cum

Cum duo Substantiva diversæ rei concurrant, prius in regimine poni dicitur.

Forma Constructa est duplex.

1°. Masculina Pluralis vertit ים in י, ut שירים, ירי ידים, quam formam imitatur dualis, ut ירי ידים.

2°. Fœminina Singularis vertit ה in ת, ut שירה. Hinc oritur declinatio nominis Substantivi, Masculini, S. שיר. Pl. שירים. Fœminini, S. שירת שירה. Pl. שירות.

Adjectivi, S. טובה טוב. Pl. טובים טובות.

Numeralium formæ Speciales sunt.

Cardinalia, אחר vel אחד unus, אחת una; שנים duo, שתיים duæ.

Reliqua ad decem Masculina exeunt in ה cum præeunte kamets, quod Fœminina respuunt, contra communem usum; ut שלשה vel שלשה masculinum vel שלשה fœmininum, tres.

A decem ad viginti, veluti in aliis linguis, novem digiti adhibentur, cum עשר masculino, עשרה fœminino decem; minore numero præcedente denarium, ut אחד עשר masculinum, אחת עשרה fœmininum, undecim.

Articuli, à viginti ad centum, digitis pluralibus exprimuntur, ut עשרים 20, שלשים 30; מאה 100, מאתיים 200, מאות pluries centum; אלף 1000, אלפים 2000, אלפים pluries mille.

Ordinalia sunt ראשון primus, שני secundus, שלישי tertius, &c.

Ordinale supra decimum, cardinali exprimitur; ut אחד עשר undecimus, &c.

P R O N O M E N.

Est Persona triplex.

1^a. S. אֲנִי vel אֲנִי Pl. אֲנַחְנוּ vel נַחְנוּ Com. Gen.

2^a. S. אַתָּה M. אַתָּה F. Pl. אַתְּכֶם M. אַתְּנָם F.

3^a. S. הוּא M. הִיא F. Pl. הֵם M. הֵנָּה F.

Reliqua Pronomina sunt personarum istarum fragmenta, Tau secundæ in Caph mutato, nempe singularia singularium, pluralia pluralium, Nominibus cujuscunque generis aut numeri ritè præparatis suffixa.

Nomina masculina, Singularia ה tollunt cum præeunte segol; Pluralia ך cum præeunte hirik; iod etiam ante aliud iod eliso.

Nomina feminina, Singularia ה in ת conver-
tunt; Pluralia iod assumunt, nisi ante aliud iod.

Suffixa singularia, ם meus; ך, ך, ך tuus; ך, ך, ך suus
aut ejus; adhærescunt nominibus

Singularibus per hirik; sheva, tferi; holem,
kamets;

Pluralibus per patha; segol, patha hirik; ka-
mets, segol, verso ה in ך; ut

S. שִׁירִי, שִׁירֶךָ, שִׁירְךָ, שִׁירֶיךָ.

Pl. שִׁירֵינוּ, שִׁירֵיךָ, שִׁירֵיךָ, שִׁירֵיךָ.

Suffixa pluralia, ך noster; ך, ך, ך vester; ך, ך
suus aut eorum, earum, adhærescunt nominibus

Singularibus per tferi, bis sheva, bis kamets;

Pluralibus omnia per tferi, ך, ך, ך pro ך, ך
positis, ut

S. שִׁירֵינוּ, שִׁירֵיךָ, שִׁירֵיךָ, שִׁירֵיךָ.

Pl. שִׁירֵינוּ, שִׁירֵיךָ, שִׁירֵיךָ, שִׁירֵיךָ.

Ista quatuor ך, ך, ך, ך copulantur nominibus
constructis, ut שִׁירֵיךָ שִׁירֵיךָ.

Pluralia

Pluralia foemina saepe retinent ם | per kamets, omisso ם, ut שְׂמוֹתֵיהֶם pro שְׂמוֹתָם.

Masculina, quibus excidit ה cum præeunte fe- gol, capiunt ה per tseri pro ה, ut עָלָהּ עָלָהּ.

Suffixum ם Metricum pro ם vel ם ה ponitur, ut חֲלָבָם pro חֲלָבֵם, מִסְרֹתֵיהֶם pro מִסְרֹתָם; ra- rissimè pro vau, ut פָּנֵיו pro פָּנָיו.

ה in regimine & cum suffixis fit פִּי, quam for- mam imitantur אֵךְ אֵךְ אֵךְ.

Hactenus additio Consonarum, & earum Mu- tatio tradita est; Vocaliam siqua insuper Muta- tio fuerit, in fine Grammatices fufius explica- bitur.

V E R B U M.

Radix five Thema Verbi, constituitur tertiâ personâ præteriti triconsonâ, cum kamets & pa- tha, ut פָּקַד.

Radicis Conjugatio dicitur Kal: Variationes re- liquæ, Niphal, Pihel, Puhel, Hiphil, Hophal, Hithpahel; ab antiquo paradiymate פָּעַל.

Kal in communi usu significat neutraliter; Pi- hel, Hiphil activè; Niphal, Puhel, Hophal passi- vè; Hithpahel reciprocè.

Kal rursus significat simpliciter agere; Pihel studiosè; Hiphil reduplicativè, id est, facere ut agas; Hithpahel agere in seipsum.

Activis Kal, Pihel, Hiphil, analogæ sunt passi- vae Niphal, Puhel, Hophal.

Pihel, Puhel, Hithpahel, vocantur Conjugatio- nes Graves, quia oneratur media Consona punc- to Dagesh; cæteræ leves, ן enim liquescens, & ה spirans,

14 *Hebraicæ Grammatices Compendium.*

spirans, quasi vim Consonæ non addunt: Kal à simplice tam significatu quàm literaturâ vocatur Levissima.

Modi sunt tres, Indicativus, Imperativus, Infinitivus; posteriores duæ voce parum discrepant, futuris quoque adnumerantur. Puhā & Hophal carent Imperativo.

Locum Præsentis sæpe cum Pronomine supplet Participium, quod in Kal duplex est, Benoni Præsens activum, & Pahul Perfectum passivum: Participia quinque posteriora assumunt מ.

Pro Patha radicis Futura Niphal, & Infinitivus Hophal habent Tseri; Infinitivus Puhā Holem; Participia passiva Kamets. Futura Niphal retinent Kamets sub primâ radicali daggeshatâ propter ך elisum.

Paradigma generale per septem Conjugationes.

	Præt.	Imp.	Inf.	Futur.	Part.
Kal.	פָּקַד	פָּקַד		אֶפְקֹד	פָּקֹד פָּקֹד
Niph.	נִפְקַד	הִפְקֹד		אֶפְקֹד	נִפְקֹד
Pih.	פִּיקַד	פִּיקַד		אֶפְקֹד	מִפְקֹד
Puh.	פָּקַד		פָּקֹד	אֶפְקֹד	מִפְקֹד
Hiph.	הִפְקִיד	הִפְקִיד		אֶפְקִיד	מִפְקִיד
Hoph.	הִפְקַד		חִפְקֹד	אֶפְקַד	מִפְקַד
Hith.	הִתְפַּקַּד	הִתְפַּקֵּד		אֶתְפַּקֵּד	מִתְפַּקֵּד

PER-

P E R S O N Æ.

Admittunt generis distinctionem.

Primæ ubique Personæ, & tertia pluralis Præteritorum, unicam habent formam generis communis; reliquæ duplicem, masculinam & fœmininam.

Distinguuntur Personæ per formativas finales; Præteriti, S. הָיָה הָיְתָה . Pl. הָיוּ הָיוּ .

Imperativi solæ secundæ, S. יָבֹא . Pl. יָבֹאוּ .

Futuri, per formativas initiales אֶנִּי , cum finalibus Imperativi. Aleph sub se habet segol, reliquæ hirik parvum. Porrò, אֶ formativa est primæ singularis, אֲנִי primæ pluralis, אַתָּה secundæ, utriusque generis & numeri, tertiæ quoque fœmininæ; הוּא tertiæ masculinæ.

N. B. Secunda singularis masculina, uti & secunda pluralis fœminina, est etiam tertia fœminina.

Formativæ finales הָ הָ הָ censentur Asyllabæ; הָ enim quiescit, reliquæ sunt vocales. Omnes mutant patha, holem, & tseri in sheva; ante quod, sheva initiale fit hirik parvum, ut פָּקַדְהָּ פָּקַדְהָּ פָּקַדְהָּ ; ubi nota, Lamed בְּנִדְכָּת post sheva mutum, non admittit dagesth lene.

Cæteræ Syllabicæ, mediante sheva muto, nihil mutant: in omni etiam præterito ante se servant patha Radicis.

Hinc oritur triplex Paradigma Personarum, in Kal.

Præ-

Præteritum.

Sing.	Plur.
3 Maf. פָּקַד	3 Com. פָּקְדוּ
3 Fœm. פָּקְדָה	
2 Maf. פָּקַדְתָּ	2 Maf. פָּקְדוּם
2 Fœm. פָּקְדָתְּ	2 Fœm. פָּקְדוּן
1 Com. פָּקְדִי	1 Com. פָּקְדוּנוּ

Futurum.

Sing.	Plur.
1 Com. אֶפְקֹד	1 Com. נִפְקֹד
2 Maf. תִּפְקֹד	2 Maf. תִּפְקְדוּ
2 Fœm. תִּפְקְדִי	2 Fœm. תִּפְקְדְנָה
3 Masc. יִפְקֹד	3 Masc. יִפְקְדוּ
3 Fœm. תִּפְקְדִי	3 Fœm. תִּפְקְדְנָה

Imperativus.

Sing.	Plur.
2 Maf. פֹּקֵד	2 Maf. פֹּקְדוּ
2 Fœm. פֹּקְדִי	2 Fœm. פֹּקְדְנָה

Personæ eodem fere modo per cæteras conjugationes formantur. Sed formativæ initiales in Niphthal & Hithpahel habent hirik parvum, א autem segol ; in Pihel & Puhel sheva, sed א hateph-patha

-patha; in præterito Hiphil hirik parvum, alibi patha; in totâ Hophal Kamets chatuph.

Hiphil accipit Tseri pro Hirik magno ante נה.

Exceptiones.

Infinitivus Emphaticus retinet kamets, ut פָּקֹד׃ visitando visitabit, id est, pro certo visitabit.

Pe sibilans transponitur inter formativas hithpahel, ut הִשְׁתַּבַּח; ת post ו in ד, post צ in ט mutatur, ut הִצְטַדֵּק הוֹדִי.

Thema nonnullum exit in tseri, rariusculum in holem, ut יָכַל הִפִּיץ.

Tseri flectitur more cæterorum ubique; Holem per kametschatuph, in primis & secundis præteriti, ut יָכַלְתִּי יָכַלְתָּ הִפִּצְתִּי הִפִּצְתָּ.

Futura interdum vertunt holem vel tseri in patha, ut אוֹכַל שָׂאֵל, præcipuè propter finales ה & ע, ut שָׁמַע וְבַח, vel significationem intransitivam, ut אָרַעַב, neque infrequenter propter ר, ut יִבְחַר.

Additur sæpe futuris in fine nudis ה paragogicum per kamets, ut שִׁמְעוּהָ, & aliquando per segol, ut יִרְשְׁנָה.

Præteritum & futurum suam inter se significationem sæpe permutant, אָקַרָא vocavi.

Particula ו conversiva, cum patha, sequente dagesh, retracto frequenter accentu, mutatisque nonnunquam vocalibus, semper vertit futurum in præteritum, ut וַיַּעֲנֵי; cum Sheva, vertit præteritum in futurum, ut וְסִלַּחְתָּ.

Aliquando Futurum loco præsentis venit, ut תִּפְקְדֵנִי.

Formativæ, י futuri, & מ participii, shevatæ respuunt dagesth, ut לִמְנִיצַח וַיִּנְסוּ, similiter verba-
le five participiale nomen, ut הַיְשׁוּעָה.

Participium.

Flectitur more Adjectivi, mutatâ tseri ultimâ & kamets penultima in sheva, ut פִּקְדוֹן פִּקְדָה פִּקֵּר פִּקְרָה פִּקְרָה

Omnia Participia præter Pahul formant alterum Fœmininum in ת cum duplici segol præeunte, ut פִּקְדוֹת פִּקְדָה

VERBUM ANOMALUM.

Verbum Anomalum est duplex.

1°. Propter anomaliam Vocalium, Verbum Gutturale; idque vel Pe gutturale, ut אֶבֶר עֵמֶר; vel Gnain gutturale, ut טַעַם; vel Lamed gutturale, ut גִּלְהַד מִצָּא שִׁמֵּעַ.

2°. Propter anomaliam Consonarum, Verbum Defectivum, propter defectum Radicalis; vel Primæ, ut Pe Nun נִנֵּשׁ, Pe Iod יִשֵּׁב; vel Mediæ, ut Gnain Geminatum סִבֵּב; vel Gnain Vau, קִוִּים.

Ambo utriusque ordinis non parum inter se consentiunt.

Verbum Gutturale.

Pe gutturale accipit hatephatam vocalem pro sheva; nempe Hatephpatha in futuris Kal & Hiphil, & participio Hiphil, ut עֵמֶר; Hatephsegol in præterito Niphal, & Hiphil, & participio Niphal; & in futuris Kal, propter א tam servile quàm

quàm radicale, & interdum propter alias gutturales; in totâ Hophal Hateph-kamets.

Formativa accipit brevem sequenti hatephataë similem, ut **הַעֲמֹר, תַּעֲמֹר, אַעֲמֹר**.

Interdum manet brevis sub formativâ, & omititur sub gutturali, ut **יִחַשֵּׁב**.

Pe Aleph patitur crasin & metathesin vocalium in futuro Kal, ut **חֲאִבֵּר**, excluso interdum א, ut **יִמְרוּ**.

Gnain gutturale ferè analogum est, mutato sheva in hatephpatha, ut **טַעֲמִי, מַעֲכִי**.

Lamed gutturale accipit patha pro sheva, in secundâ personâ fœmininâ præteriti, ut **יָדַעְתָּ**.

Lamed Aleph nonnihîl, Lamed He plusculum à Sociis gutturalibus variantia, commodè in hunc locum referuntur; & dicuntur Verba Quiescentia; ultima enim radicalis quiescit.

Lamed Aleph

In Kal postulat ante se kamets pro patha vel holem, ut **מָצָא, מָצָא, אָמָצָא**; & in tertiis personis singularibus præteriti cujusvis passivi, ut **נִמְצָא, מָצָא, הִמְצָא**, & in nudis omnibus futuris Puhâl & Hophal, ut **אֶמְצָא, אִמְצָא**; per cætera sæpius tseri, sed segol ante **נִרָא**; sublato sheva muto ante syllabicas earumque dagesth leni, ut **נִמְצָאָה, מָצָאָה, מְצָאָה**.

Tseri etiam personæ tertiæ in præterito Kal cum syllabîcis manet, ut **יִרְאֶה, יִרְאֶת**.

Lamed He

Terminat omnia Præterita in kamets, ut **נָלַח, נִלְּחָה, נִלְּחָה** &c. Imperativos in tseri, ut **נִלְּחָה, נִלְּחָה** &c.

Infinitivos quatuor priores in holem, ut *נָלֵה* &c. reliquos in tseri, ut *הִנָּלֵה*; omnes constructos in *וּת*, ut *נָלוּת* &c. Futura & Participia in segol, ut *נִלֵּה* &c.

Pahul & terminationes syllabicæ, excluso dagesh leni, mutant ה in iod, quod per præteritum Kal regulariter ante se habet hirik, per cætera sæpius tseri, sed segol ante נה, ut *נָלִיתָ, נָלִיתָ, נָלִיתָ*.

Terminationes Asyllabæ elidunt ה, נל; sed tertia scæminina Præteritorum mutat ה in ת; ut *נָלַתָה*, interdum in iod cum præcedente kamets, ut *הָסִיָּה*; quod fit etiam in futuro propter pausam, ut *יִהְיֶה*, pro *יִהְיֶה*.

Participium benoni scæmininum aliquando variatur per יה, ut *פָּרִיָּה*.

In futuris familiaris est Apocope, ut *יָכַל, יָחַעַן*, *יָכַלָה, יָחַעַנָה* pro *יָכַל, יָחַעַנָה*; mutatis frequenter vocalibus, & retracto accentu, ut *יָרַב, יָרַבָּה* pro *יָרַב, יָרַבָּה*.

He punctatum deposito Mappik ἀναλίγως flectitur, ut *נָבַחַת, נָבַחָה*.

Lamed נ & Lamed ה nonnunquam vocales inter se commutant, ut *נָסָה, נָסָה, פָּלָאָתִי, פָּלָא*.

Verbum Defectivum.

Pe Nun

Amittit nun shevatum, nisi in præterito Kal, & participio Pahul, ut *נָשָׂה, נָשָׂה*.

Defectus medianus per dagesh in sequente radicali suppletur, ut *נָשָׂה*.

Infinitivus Kal assumit ת cum duplici segol præeunte, ut *נָשָׂה*.

Verbum

Verbum נָתַן peculiariter habet tseri in imperativo & futuro Kal, ut אֶתֵּן יָתֵן, & contrahit תָּתֵן in תָּחַ.

Verbum aliquod Pe Lamed imitatur Pe Nun, ut אָקַח יָקַח לָקַח, sic גָּחַע לָתַע.

Pe Iod

In Kal imitatur Pe Nun, mutatis vocalibus in tseri, & excluso dagesh, ut אֵשׁב יֵשׁב יִשׁב.

Manens iod in futuro Kal habet hirik, cum finali patha, ut אִישׁב.

Niphal & Hiphil mutant iod in ^ו, Hophal in ^ו, ut הוֹשִׁיב הוֹשִׁיב הוֹשִׁיב.

Sed futura Niphal movent vau, pro iod, regulariter dageshatum, ut אִוֹשֵׁב הוֹשִׁיב.

In nonnullis iod exclusum imprimit dagesh mediæ radicali, imitando Pe Nun, ut הִנִּיחוּ הִקִּיף נָצַב.

Gnain Geminatum

In Conjugationibus levibus, amittit mediam radicalem, trajectâ vocali ad primam, ut טָב יָטַב.

Participia verò Kal regularia sunt, ut טָבֵב, טָבִיב.

Tota Niphal, excepto Participio, definit in patha; Hiphil in tseri.

Formativæ amant longas, kamets in futuris Kal & Hiphil, & in præterito & participio Niphal, ut נָסַב יָנַסב יִנַּסב; tseri in præterito, & participio Hiphil, ut מָסַב יִמַּסב; Shurek in totâ Hophal, ut מוֹסַב הוֹסַב הוֹסַב. Sed in futuris Niphal regulariter manet brevis, ut אָסַב יָסַב.

In

In omni Incremento assumitur dagesth index defectûs, quod ante terminationes asyllabas nihil mutat, ut סָבִי, סָבִי, סָבִי; sed ante Syllabicas dagesth leni privatas, mediante ם in præteritis, ם in futuris, regulariter corripit vocalem antecedaneam; ut סָבִינָה, סָבִי, &c.

Formativæ initiales, promotæ accentu, mutant kamets, & tseri in sheva, ut הַסְבִּינָה, הַ autem in hatephpatha, ut הַסְבִּינָה, הַסְבִּינָה, &c.

Participia promovent accentum, & rejiciunt alterum scæmininum, ut נָסְבָה, נָסְבָה,

Dagesth etiam imprimitur Nominibus inde oriundis, ut רָבָה, רָבָה; quo referuntur orta ex mediano, vel finali Nun, ut אָמַחַ, אָמַחַ ab אָמַחַ, אָמַחַ ab אָמַחַ.

In Conjugationibus gravibus, prima vocalis est Holem, omisso dagesth in secundâ radicali, cum formativis regulariter punctatis, ut אָסֻבֵּב, אָסֻבֵּב, &c.

Gnain Vau

In quam plurimis imitatur gnain geminatum.

Præteritum verò Kal in tertiis personis, & participio benoni, abjecto vau, postulat kamets, ut קָם, קָם, קָם, קָם.

Futura Kal, & participium Pahul, retinent vau cum shurek, ut קֻם, קֻם, קֻם, קֻם.

Tota Niphal exit in holem, quod ante aliud holem migrat in shurek euphonicum, ut נָקֻם, נָקֻם, נָקֻם, &c.

Hiphil mutat vau in iod cum regulari hirik, ut הִקִּים.

Kal

Kal & Hophal respuunt 1 ante terminationes syllabicas, ut קָמַתְּ, הוֹקְמַתְּ; uti & omnes Conjugationes 1, ante נָה, ut קוֹמְנָה.

Imperativus Hiphil sæpe abjicit formativam, ut גִּילִי.

Conjugationes Graves duplicant ultimam radicalem, præcedente 1, ut הִתְקוֹמַם, קוֹמַם, קוֹמַם.

In Pihel legitur patha cum iod dageshato, ut אֶקִּים.

His bene præcognitis, Verba dupliciter, id est, utrinsecus anomala, specialia quævis heteroclita, forma variationum mixta, & figurata omnia facillimè dignoscuntur.

Per omnes etiam Anomalorum ordines multa manent Analoga.

SUFFIXIO VERBI.

More Nominum singularium, Verba etiam capiunt Suffixa; quæ per tres Personas exponenda sunt: sed י pro iod, ו pro vau, frequentius usurpantur.

Patha finalis Præteriti, vel sheva inde oriunda transit in kamets, cum præeunte sheva, ut פָּקַדְתָּ, פָּקַדְתָּ: sed ante כֵּן, כֵּן manet patha, פָּקַדְתָּ.

Adhærescit præteritis י per patha, ut הוּא: פָּקַדְתָּ; futuris per tseri, ut פָּקַדְתָּ; sed ם, ן per kamets Infinitivo.

Fœmininum הָ, fit תָּ; quod simpliciter capit suffixa, ut פָּקַדְתָּ, sed ante הָ, הָ, ם, ן remanet kamets cum vocalibus ipsorum, ut פָּקַדְתָּ, פָּקַדְתָּ. Sed ם, ן sæpe in pausis adhærescunt per patha παρασύνθεσις, ut פָּקַדְתָּ.

Suffixa

24 *Hebraicæ Grammatices Compendium.*

Suffixa primæ, & secundæ personæ, non apponuntur Verbis ejusdem personæ, in utrovis numero.

Kamets nuda excluditur, ut פִּקְדָּתוֹ, פִּקְדָּתִי.

Terminata in hirik magnum, vel shurek, simpliciter capiunt suffixa, ut פִּקְדוֹה, פִּקְרוֹנִי, פִּקְדָּתִיה, similiter פִּקְדָּתִי in פִּקְדָּתִי; ut פִּקְדָּתִי in פִּקְדָּתִי; ut פִּקְדָּתִי in פִּקְדָּתִי, ut פִּקְדָּתִי sub formâ פִּקְדָּתִי.

Suffixum פִּקְדָּתִי post easdem terminationes, & in futuris cum præeunte segol, fit פִּקְדָּתִי, ut פִּקְדָּתִי, יִפְקְדָּה.

In imperativo & infinitivo, holem in sheva verso, præcedens sheva fit kamets-chatuph, פִּקְדָּתִי, quod ante פִּקְדָּתִי, פִּקְדָּתִי, פִּקְדָּתִי potius mediatur, ut פִּקְדָּתִי, vel פִּקְדָּתִי.

In Futuro, holem aut tseri fit sheva, ut יִפְקְדָּתִי, sed ante sheva brevis vocalis, ut יִפְקְדָּתִי.

Verbum Lamed א retinet kamets, Lamed ה amittit ה ante suffixa, ut עֲנֵנִי, רָפְאֵנִי.

Patha finale imperativi & futuri fit kamets, ut יִלְחֲצֵנִי, יִשְׁלַחַה, שְׁמַעֲנִי.

Nun epentheticum ante suffixa frequens est, ut יִבְרַכְנָהוּ.

He sæpe per dagesth immittitur in præcedens נ vel ת, ut נִמְלִיחוּ, תִּפְקְדָּנוּ.

Participia more Nominum in utroque numero capiunt suffixa, mutato tseri in sheva, sed ante sheva in segol, ut פִּקְדָּתִי, פִּקְדָּתִי, פִּקְדָּתִי.

Fœmininum alterum solum capit suffixa, mutato segol posteriore in sheva, priore in patha, ut פִּקְדָּתִי.

PARTICULÆ

Sunt vel Separabiles, nempe Adverbia, ut Aleph Lamed, לָ, ; Præpositiones עַל, עַל; Conjunctiones וְ, וְ.

Vel Inseparabiles literæ septem מֶשֶׁה, וְכֵלֶב, à voculis ejusdem aut cognatæ significationis desumptæ. מֶ à מֶ, ex, de, præ; שֶׁ & הֶ ut suprâ; ab instrumento copulante וְ, &, autem; כֵּ à כֵּן si- cut, secundum; לֶ ab לֵאל, ad, vel signum obliqui Nominis; בֶּ à בֵּן, in, per.

מֶשֶׁה præfiguntur cum sequente Dagesh, מֶ per Hirik, ut מֶשֶׁה, שֶׁ & הֶ ut suprâ.

Sed הֶ interrogativum aut indefinitum præfigi- tur sine Dagesh per Hatephpatha, ut הֶישׁ.

לְדֹר, בְּעֵז, וְהִיא, ut præfiguntur per sheva, וְכֵלֶב, בְּדֹרֶךְ.

וְ & לֶ prope pausam, cum vocibus monosyllabis, & penacutis, habent kamets, ut לְרוּץ, וְלִילִי, וְעַד, לְנֶצַח.

וְ ante sheva, aut labiales, capit shurek, ut וְאֶמֶס, וְאֶמֶס.

כֵּלֶב, uti הֶ suprâ, הֶ הֶ kametsfatas habent segol, ut כֵּחָצִיר.

Articulus הֶ ab iisdem antecedaneis sæpè elidi- tur, manente vocali, ut כֵּחָצִיר pro כֵּחָצִיר.

Particulæ quædam, more nominum singularium quædam more pluralium capiunt suffixa, ut עַל, עַל.

Sunt etiam vocolæ ex suffixo & præfixo confla- tæ, ut לֵה, לֵה, &c.

מֶ sæpè geminatur cum suffixis, ut מֶמֶי.

מֶ nonnunquam Paragogicum separat præfixum à voce suâ, ut מֶ-אֶפֶל, מֶ-עֵנַל; nonnunquam Epentheticum est inter suffixum & præfixum, ut מֶ-מֶהֶם.

MUTATIO VOCALIUM.

Vocales dictionum sæpe permutantur Correptione, Productione, Contractione, propter Regimen, Incrementum, Concursum, Pausam.

Regimen,

- 1°. Corripit ultimas kamets & tseri vocis Milra in patha, penultimas in sheva, ut עֵצָה יָדְבָר דְּבָר; עֵצָה קֶצָה.
- 2°. Producit segol ante ה in tseri, ut קֶצָה קֶצָה.
- 3°. Contrahit patha & hirik, mediante jod, in tseri, ut בֵּית בֵּית; kamets & segol, mediante ו, in holem, ut הוֹלֵם הוֹלֵם, quod idem fit ob incrementum, ut הוֹלֵם, בֵּיתָה.

Incrementum corripit vocales in sheva.

- 1°. Antepenultimas kamets & tseri puras vocales, promoti accentu, ut רִשְׁעִים רִשְׁעִים; Impuræ, quæ includunt dagesth, vel quiescentem, manent immutabiles, ut סְרִים סְרִים nomen ex Pihel ortum סְרִים, עֲרִיבָה אֶרֶב; huc refer kamets sub Heemanticâ defectivorum אֶרֶב geminato, ut מִנִּי מִנִּי.

- 2°. Omne segol vocis Milhel, aut formæ שָׁבָה, item holem formæ בָּקָר.

- 3°. Tseri finale, ut בְּנִי בְּנִי, sed non post kamets vel sheva, nec in defectivis ע Vau, ut עֲקָבִי עֲקָבִי, לֵצִים לֵצִים.

- 4°. Holem & patha verbi propter ה Paragogicum, suffixa, vel terminationes asyllabas, ut supra.

- 5°. Hirik formæ פָּרִי, uti & בֵּית cum ה locali vel Paragogico, ut לֵילָה, בֵּיתָה.

In

PARTICULÆ

Sunt vel Separabiles, nempe Adverbia, ut Aleph Lamed, אֵל, לָ; Præpositiones עַל, עַד; Conjunctiones אֶת, וְ.

Vel Inseparabiles literæ septem מֶשֶׁה, וְכֵלָב, à oculis. ejusdem aut cognatæ significationis desumptæ. מֶ à מֵ, ex, de, præ; שֶׁ & הֶ ut suprà; ab instrumento copulante וְ, &, autem; כֵּ à כֵּן ficut, secundum; לֶ ab אֵל, ad, vel signum obliqui Nominis; בֶּ à בֵּין, in, per.

מֶשֶׁה præfiguntur cum sequente Dagesh, מֶ per Hirik, ut מֶשֶׁבֶר, שֶׁ & הֶ ut suprà.

Sed הֶ interrogativum aut indefinitum præfigitur sine Dagesh per Hatephpatha, ut הֵיִשׁ.

לְדֹר, בְּעֵץ, יְהִיָּה, וְכֵלָב, præfiguntur per sheva, ut לְדֹרֶךְ, בְּדֶרֶךְ.

וְ & לֶ prope pausam, cum vocibus monosyllabis, & penacutis, habent kamets, ut לְרוּץ, וּלְיִלָּה, וְעֵד, לְנֶצַח.

וְ ante sheva, aut labiales, capit shurek, ut וְאֵרִים, וְלֵאמֹר.

כֵּלָב, uti הֶ suprà, הֶ הֶ עֶ kametsatas habent segol, ut כְּחֶצִיר.

Articulus הֶ ab iisdem antedaneis sæpè eliditur, manente vocali, ut כְּהֶמוֹץ pro כְּמוֹץ.

Particulæ quædam, more nominum singularium quædam more pluralium capiunt suffixa, ut עָלֵי, עִמֵּי.

Sunt etiam vocolæ ex suffixo & præfixo conflata, ut לֵה, לִי, &c.

מֶ sæpe geminatur cum suffixis, ut מֶמֶנִּי.

מֶ nonnunquam Paragogicum separat præfixum à voce suâ, ut בְּמוֹ-עָנָל, בְּמוֹ-אָפֵל; nonnunquam Epentheticum est inter suffixum & præfixum, ut בְּמוֹהֶם בְּמוֹהֶה.

MUTATIO VOCALIUM.

Vocales dictionum sæpe permutantur Correptione, Productione, Contractione, propter Regimen, Incrementum, Concursum, Pausam.

Regimen,

- 1°. Corripit ultimas kamets & tseri vocis Milra in patha, penultimas in sheva, ut עֲצָה יְדָבֵר דָּבָר ;
- 2°. Producit segol ante ה in tseri, ut קֶצֶה קֶצֶה ;
- 3°. Contrahit patha & hirik, mediante jod, in tseri, ut בֵּית בֵּית ; kamets & segol, mediante ו, in holem, ut חוֹל חוֹל, quod idem fit ob incrementum, ut חִיכָה בִּיחָה ;

Incrementum corripit vocales in sheva.

- 1°. Antepenultimas kamets & tseri puras vocales, promotæ accentu, ut רִשְׁעִים רִשָּׁע ; Impuræ, quæ includunt dagesth, vel quiescentem, manent immutabiles, ut סְרִים nomen ex Pihel ortum סְרִים, עֲרֹתָיו עוֹד à עֲדָה, huc refer kamets sub Heemanticâ defectivorum à ע geminato, ut מִנִּי מִנִּי ;

- 2°. Omne segol vocis Milhel, aut formæ שָׁבֵב, item holem formæ בָּקֵר ;

- 3°. Tseri finale, ut בִּנִי בִּן, sed non post kamets vel sheva, nec in defectivis ע Vau, ut עֲקָבִי עֲקָב, לָצִים לֵץ, שְׂאֵרִי שְׂאֵר ;

- 4°. Holem & patha verbi propter ה Paragogicum, suffixa, vel terminationes asyllabas, ut supra.

- 5°. Hirik formæ פָּרִי, uti & בֵּית cum ה locali vel Paragogico, ut לֵילָה בֵּיתָה ;

In

Incrementum producit segol ultimum, vel sheva foemininum inde oriundum, pluraliter in kamets, ut **אֲמֵרוֹת אֵמֶרָה**, **בְּקָרִים בָּקָר**, **מְלָכִים מֶלֶךְ**; item hirik formæ **פָּרִי**, ut **גִּרְיִים גִּרִּי**.

In nonnullis kamets est irregulare, ut **רֹאשׁ בֵּן**, **עֵיר יוֹם**; item **בְּתִים** cum dagesth **בֵּית**.

Concurfus

Duorum shevaim in initio vocis producit prius in hirik, ut **פָּרִי**; sub Gutturali in patha, ut **חֶסֶדָּה**, quam formam imitatur **מֶלֶךְ** cum nonnullis aliis, ut **מְלָכִי**; formæ **חֶפֶץ** in segol, ut **חֶפְצוֹ**; formæ **בָּקָר** in kametschatuph, ut **קָרְשׁוֹ**, imò & posterius sub Gutturali in hatephkamets, ut **אֶחָדָּה**; item formæ **פָּקָר** cum ה Paragogico vel suffixis, ut **פָּקְרוֹ**.

Concurfus Mediorum shevaim producit prius ex segol ortum in Patha, ut **הוֹחֲלִיתִי**; ex tseri in segol, ut **יוֹמָרָה**, aliquando in hirik, ut **אֵיבָה**; ex holem in kametschatuph, ut **יֹשְׁמָרָה**.

Porro contrahit tria puncta, mediante jod, in unum, ut **בִּימֵי-קָדָם**; sed vel octo, mediante א, in duo, ut **בְּאַחַתָּהּ**, **בְּאַלְהֵים**; patha & hatephphata in patha, ut **בְּאַדְנִי**, quod etiam obtinet in voce infabili, ut **לִיְהוָה**.

Paufa

Producit vocales, ultimam patha in kamets, ut **עָסָר**, imò & penultimam ante terminationes syllabicas, ut **בְּטַחֲתִי**, penultimam sheva in suam longam, ut **יִבְלוּ טַחֲנוּ**; formæ **פָּרִי** in segol, ut **לָחִי**, item ante ה, ut **נִחַלְתָּהּ**; ה autem cum præfixis ב & ל transponit vocales, ut **לֶךְ לָהּ**, **כֶּךְ כָּהּ**; denique

segol penultimam formæ סֶגֶל, & patha formæ פֶּתַח
in kamets, ut לִילֵה לְחָם.

N. B. Eadem est ratio vocalis analogæ ac vicariæ.

INVESTIGATIO RADICIS.

Investigandi radicem dictionis, in quâ plures tribus consonis occurrunt, observandum est, an literæ utrinsecus extremæ sint serviles, id est, suffixæ vel præfixæ, formativæ nominis vel verbi, quæ ex analogiâ vocum & regulis suprà datis facile dignoscuntur; illæ enim omnes à radicibus amovendæ sunt.

Quod si tres aut duæ tantum sint, nec in suo Lexici loco occurrant, quærendum est, an radix sit Lamed He, Pe Nun, vel Pe Jod, Gnain Geminatum, vel Gnain Vau.

F I N I S.

Lately Publish'd,

Grammatica Busbeiana, auctior & emendatior:
i. e. Rudimentum Grammaticæ Græco-Latinæ Metricum, in usum Scholæ Regiæ Westmonasteriensis.

Incrementum producit segol ultimum, vel sheva foemininum inde oriundum, pluraliter in kamets, ut **אַמְרוֹת אִמְרָה**, **בְּקָרִים בֶּקֶר**, **מְלָכִים מֶלֶךְ**; item hirik formæ **פְּרִי**, ut **גְּרִיִּים גְּרִי**.

In nonnullis kamets est irregulare, ut **רֹאשׁ בֵּן**, **בְּתִים** cum dagesth **בֵּית עִיר**, **יוֹם**.

Concurfus

Duorum shevaim in initio vocis producit prius in hirik, ut **פְּרִי**; sub Gutturali in patha, ut **חֶסֶדְךָ**, quam formam imitatur **מֶלֶךְ** cum nonnullis aliis, ut **מְלָכִי**; formæ **חֶפֶץ** in segol, ut **חֶפְצוֹ**; formæ **בֶּקֶר** in kametschatuph, ut **קָרְשׁוֹ**, imò & posterius sub Gutturali in hatephkamets, ut **אֶחָדְךָ**, **פֶּעֶלְךָ**; item formæ **פֶּקֶר** cum ה Paragogico vel suffixis, ut supra.

Concurfus Mediorum shevaim producit prius ex segol ortum in Patha, ut **הוֹחֲלִיתִי**; ex tseri in segol, ut **יוֹסֶפֶדְךָ**, aliquando in hirik, ut **אֵיבֶכְךָ**; ex holem in kametschatuph, ut **יֹשְׁמֶדְךָ**.

Porrò contrahit tria puncta, mediante jod, in unum, ut **בִּימֵי-קָרָם**; sed vel octo, mediante א, in duo, ut **בְּאַחַדְהֶם**, **בְּאַחַדְהֶם**; patha & hatephphata in patha, ut **בְּאַדְנִי**, quod etiam obtinet in voce inefabili, ut **לִיהוָה**.

Pausa

Producit vocales, ultimam patha in kamets, ut **עָמַד**, imò & penultimam ante terminationes syllabicas, ut **בְּטַחֲתִי**, penultimam sheva in suam longam, ut **יְבֹלוּ טַמְנוּ**; formæ **פְּרִי** in segol, ut **לְחִי**, item ante ה, ut **נִחֲלָחְךָ**; ה autem cum præfixis ב & ל transponit vocales, ut **לֶךְ לָהּ**, **בֶּה בָּהּ**; denique

28 *Hebraicæ Grammatices Compendium.*

segol penultimam formæ *לִּילָה*, & patha formæ *לִּילָה* in kamets, ut *לִּילָה לִּילָה*.

N. B. Eadem est ratio vocalis analogæ ac vicariæ.

INVESTIGATIO RADICIS.

Investigandi radicem dictionis, in quâ plures tribus consonis occurrunt, observandum est, an literæ utrinsecus extremæ sint serviles, id est, suffixæ vel præfixæ, formativæ nominis vel verbi, quæ ex analogiâ vocum & regulis suprà datis facile dignoscuntur; illæ enim omnes à radicibus amovendæ sunt.

Quod si tres aut duæ tantum sint, nec in suo Lexici loco occurrant, quærendum est, an radix sit Lamed He, Pe Nun, vel Pe Jod, Gnain Geminatum, vel Gnain Vau.

F I N I S.

Lately Publish'd,

Grammatica Busbeiana, auctior & emendatior:
i.e. Rudimentum Grammaticæ Græco-Latinæ Metricum, in usum Scholæ Regiæ Westmonasteriensis.

